

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarius de tempore - Cod. Aug. perg. 13

[Reichenau ?], [13. Jh.]

Dominica X. post octavam pentecosten. Secundum Lucam [= 19,41-47].
Omelia beati Gregorii pape de eadem lectione.

urn:nbn:de:bsz:31-41548

Alii nupta pōrē int̄pretationē hoc
uidet qd̄ de iniquo māmona debeat
mis amicos facere. n̄ qlibet paupē.
S; eos q̄ nos possint recipere in domos
suas & in et̄na tabernacula. ut cū eis
parua p̄buerum recipiam abeūt ma-
gna. & dantes aliena n̄ia suscipiam.
ut seminem in benedictione. ut me-
tamis benedictionē. Qui enī parte
seminauerit. parte & metet.

Dom̄. x. post oct̄ p̄ȳt.
Se d̄ m l v c a o; yillo t. **C**um app̄inquaret ihc
hierlm̄. uidens ciuitatē fleuit sup
illā dicēs. Qā si ēgnouissel & tu. **E**t b.
t̄ qd̄em in hac die tua q̄ adpacēt.
n̄c aut̄ abscondita s̄t ab oculis tuis.
Qā uenient dies me. & circūdabit
te inimici tui uallo. & circūdabunt
te & coangustabunt te undiq; &
adūram p̄flement te. & filios tuos
q̄me st̄. Et n̄ derelinquent me
lapide sup lapidem. eo qd̄ n̄ ēgno-
ueris tempus iusitatis tue. Et in-
gressus in templū. cepit eicere uen-
dentes in illo & em̄tes. dicens illis.
Sc̄ptum ē. qā domus mea domus
orationis ē. Vos aut̄ fecistis illam.
speluncam latronū. Et erat docens
contidie in templo.

Om̄ t̄ beati Gregorii pp.
De eadem lectione. **~~~~~**

YOD fl f y te
ano illa hierosoli-
morū subuersio de-
scribit. q̄ a uespasi
ano & tuo roma-
nis principib; facta ē. nullus q̄ hy-
storiā euersionis eidem legit igno-
rat. Romani enī p̄ncipes denunci-
ant cū dī. Qā uenient dies me. &
circūdabit te inimici tui uallo.
& coangustabunt te undiq; & adūram p̄-
flement te. & filios tuos q̄me st̄.
Hoc qq; qd̄ additur. & n̄ relinquunt
me lapide sup lapide. etiā eidem
ciuitatis insimigratio testat̄. qā dū
meo loco c̄structa ē. n̄ extra portā
fuerat dñs crucifixus. p̄or illa hie-
rusale ut dī. fundit̄ ē euersa. Cm
exqua culpa euersionis sue pena fu-
erit illata. subiungit̄. Co qd̄ n̄ co-
gnoueris tempus iusitatis tue.
Creator quippe omnī p̄incarnatio-
nis sue mysteriū hanc uisitare dig-
natus ē. s; ipsa timoris & amoris illi
recordata ē. **11.**
Querendū ē qd̄ sit qd̄ dicit̄.
Hidens ciuitatē fleuit
sup illā dicēs. qā si ēgnouissel & tu
fleuit & enī p̄ius redemptor rumā
p̄fidie ciuitatis. quā ipsa s̄ ciuitas
n̄ ēgnoscet̄ ēē uentitā. Cui fleme
dño recte dī. Qā si ēgnouissel & tu

otta.

Danteant aures miseri-
cordie tue dñe precibus
supplicantiū. ut peten-
tib; desiderata concedas.
fac eos que t̄ sunt placi-
ta postulare. **p**

subaudis fleres. que m̄. qā nescis quod
mininet. exutas. Vn̄ & subditur.
Cqdem in hac die tua q̄ ad pacē tibi.
nē aut̄ abscondita s̄ ab oculis tuis. cū
enī carnis sue uoluptatib; daret. &
uentura mala n̄ p̄spiceret. inde sua
que ad pacē ei ēē poterant habebat.
Cur u bona p̄sentia ad pacē habue-
rit. manifestat̄ cū subdit̄. Ilc autē
abscondita s̄ ab oculis tuis. Si enim
ā cordis ei oculis. mala que minine-
bant abscondita n̄ eēnt. leta in p̄sen-
tib; p̄spis n̄ fuisset. Cui mōx etiam
pena que de romanis siē p̄dixi p̄n
cipib; mininebat. adiuncta ē. **iii.**

Quia euersam hiersm iam
nouim' atq; euersionis sue
immelius cōmutatā qā expulsos
latnes à templo atq; iā templū eru-
tum scim' debem' ex rebus exteriori-
bus intorsus aliquā similitudinē
trahere atq; ex eversis edificiis pari-
etum morū ruinā timere. Vident
enī ciuitatē fleuit sup illā dicens
qā si ēgnouisses & tu hoc semet
egit cū p̄tinā ciuitatē ēē mūntia
uit hoc cōtidie redemptor n̄ pe-
lectos suos agere n̄ cessat cū q̄sdā
ex bona uita ad mores repbos pue-
nisse cōsiderat. Plangit enī eos qui
nesciunt cur plangant. q̄ uixit
salomonis uerba letantur cū ma-

refecerint: & exultant in reb; pessimi.
Qui si damnationē suā que eis immi-
net agnouissent: semetipsos cū lac-
mis electorē plangerent. Bene autē
piture animē sententia. q̄ subditur
conuenit. l̄quidē in hac die tua q̄
ad pacē t̄: n̄c aut̄ abscondita sunt

Sab oculis tuis. 111.
uam hic die habet anima
puerla: que tñsitorio gaudet intē
pore. Cui ea que assunt. ad pacē s:
qā dū exreb; tempalib; letatur. dū
honorib; extollit. dū incarnis uolup-
tate resoluīt. dum nulla uenture
penē formidine tretur. pacē habet
indie sua: q̄ graui damnatione
scandalū indie habebit aliena.
Ibi enim affligenda est. ubi iusti
letabunt: & cuncta q̄ m̄ ei ad pacē
sunt. te māmaritudinē r̄x̄ uerten-
tur! qā r̄xari secū incipit. cur dam-
nationē quā patitur n̄ expauit?
cur ap̄ spiciendis malis sequentib;
oculos m̄tis clausit. Vn̄ dicit ei.
Nō aut̄ abscondita s̄ ab oculis tuis.
Puerla quippe anima reb; p̄sentib;
dedita int̄renis uoluptatib; resolu-
ta. abscondit s̄ mala sequentia!
qā p̄uidere fut̄a refugit. que p̄sen-
tem letitiā perturbant. Dumq; in
p̄sentis int̄ oblectationē se dede-
rit! qd aliud quā clausis oculis ad

ignem uadit. Unde scriptū ē. Indie
bonoꝝ ne immemor sis malorum.

DOM XI. post oēt pentecē.
Hiloth. Sed in lucam.

Lux dñs ih̄c ad quos dā qui in
se confidebant tanq; iusti & aspna
bant cētos parabolā istā. Duo ho
mines ascendēt intemplū ut ora
rent. unus phariseus & al̄t̄ publica
nus. P̄ phariseus stans. hec apud se
orabat. Os. ḡas ago t̄. qā n̄ sum sic
cēti hominū. Raptoreſ. iniusti. ad
ulteri. uenit etiā hic publicanus.
Jeuno b̄is msabbato. decimas do
omniū que possideo. Et publican
alōnge stans. nolebat nec oculos
ad celū leuare. sed pectiebat pectū
sūi dic̄ns. Os. p̄pitius esto m̄ pec
atori. Dico uobis. descendit hic ui
stificatus in domū sūi abullo. quia
om̄is q̄ se exaltat humiliabit̄. & q̄
se humiliat exaltabit̄ur.

OM PP. VE N B E D F p̄bri.

De eadem lectione;

Qua parabolā. qua dñs
semp orare & n̄ desicere
docebat ita cēhusit. ut diceret
ueniente indice. difficile fidem
m̄tra repienda. ne q̄s s̄ forte de
supuacia fidi cogitatione. uel
etiā cēfessione blandiret̄. m̄x al
tera uincta parabola. diligēti

ostendit. adō fidi n̄ uerba exami
nanda. s̄ copa. in quib; maxime
regnat humilitas. Unde & supra
cum fidē grano sinapis minuto q̄
dem. s̄ exētritione flagranti cōpa
raret. quasi exponendo subiunxit.
cū fecerit om̄ia que p̄cepta s̄t dici
te. serui inutiles sumus. Cui comita
supbi cū nequaq; om̄ia sed modicū
q̄d eoz que p̄cepta sunt faciant.
n̄ solum m̄x de sua iustitia p̄su
munt. s̄ & infirmos q̄sq; despici
unt. atq; ido quasi fide uacuū cū
orauerint non exaudiuunt. **II.**

Duo homines ascenderunt
intemplū ut orarent. u
nius phariseus & al̄t̄ publicanus.
Publican humilit̄ orans. ad illam
dne hoc ē eccl̄e m̄bra p̄tinet. de
quib; supra dicit̄. Os aut̄ n̄ faciet
uindictā electoꝝ suoꝝ clamantū
ad se. P̄ phariseus aut̄ merita iac
tans. adea de quib; tribulis in celu
sione sententia subdit̄. Verum tam
fili hominis ueniens. putas inue
nit fidem intera. P̄ phariseus stans
hec apud se orabat. Os ḡas ago
tibi. qā n̄ sū sicut cēti homines.
raptoreſ. iniusti. adul̄ti. uenit etiā
hic publican. Quatuor s̄ species
quib; om̄is tumor arrogantium
demonstrat̄. Cū bonū aut̄ asem̄

qui om̄ipotentiā
parcendo maxime
serando manifestas.
triplica sup nos grām
sit ad tua promis
urrentes. **E**&
n̄ bonoꝝ facias ee
sortes. **n̄**